

kolumni

Tanja Kuronen on sosiaalipolitiikan (a)ikuisopiskelija, uusperheen emäntä ja parantumaton maailmanparantaja.

Se pieni ero

Nuorena luulin, että voitaisin elämän arpapelissä. Häviäjiä tuomitsin kovalla kädellä.

Erityisesti inhosin paskasakkia. Se ei huolehtinut lapsistaan eikä lemmikeistään. Se örmysi kännissä, kun lapset huusivat nälkäänsä ja koirat kuseksivat pitkin sotkuista huushollia. Pystyin myös tunnistamaan tämän porukan paitsi toiminnan, myös ulkonäön, muun muassa pukeutumisen perusteella.

Oi nuoruutta, tuota erottelukyvyn ja ymmärryksen aikaa. Oli ihanaa katsella toista ihmistä pitkin nenänvartta. Höh, mitä sinä elämänlaadusta ymmärtäisit, maastohousuinen moukka.

Pelin edetessä käteeni on tullut huonompia kortteja kuin kuvittelinkaan. Olen joutunut laskeutumaan moraalista korkeuksista muiden tuomitavien joukkoon.

Täältä alhaalta näkee kauhistuttavan hyvin, millä perusteilla ihmisiä tuomitaan.

Kesälomalla tomera omistusasuja-täti ajoi lapset vastapäisen kerrostalon pihalta sulkapalloa pelaamasta, koska nämä asuvat vuokralalossa nurmikon väärällä reunalla. Eräs ”nimetön huolestunut” taas soitti lastensuojeluun luullessaan, että ystäväni juo terassilla viinaa vauva sylissä. Minun perääni soitettiin poliisit, kun koira haukkui kaupan pihassa. Viime viikolla joku soitti poliisit, kun naapurin setä kiristi humalapäissään pihapöydän ruuveja.

Ylemmydessään rypevät selittävät, että poliisi on ystävä – jonka tehtävä on eristää puuhakkaat putkaan ja vaientaa kaupassa asioivien haukkuvat koirat – ja sossut erehtyväisen ihmisen vierellä kulkijoita – jotka saattelevat äidit kotien yksinäisyyteen, terasseilta limua juomasta.

Ja kakarat on hyvä opettaa kunnioittamaan toisten omaisuutta – ja omaisuuden eli pihanurmikon säästäminen väärin jalkojen kosketukselta on toki arvokkaampaa kuin lasten kesäinen ulkoilu ja ilonpito.

Joskus on tarpeen ryhtyä toimimaan vääryyksien korjaamiseksi. Joskus toimintaamme motivoi vain halu vetää rajoja, halu tuntea paremmuutta. Aina ei ymmärrys riitä erottamaan näitä toisistaan – vai kutsutaanko sitä jo viisaudeksi.